

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการรับรู้ผลกระทบและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิชрат่อมของเยาวชนในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาการรับรู้ผลกระทบ พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิชร์ท่อมและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พิชร์ท่อมของเยาวชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำนวน 9 วิทยาลัย รวมนักเรียนทั้งหมด 13,455 คน การเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบค่าความน่าจะเป็น (non probability sampling) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (quota sampling) (จิตราภา, 2550) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,055 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบจากการใช้พิชร์ท่อม ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิชร์ท่อมเป็นส่วนผสม ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิชร์ท่อม ส่วนที่ 5 สอบถามข้อเสนอแนะในการป้องกันการแพร่ระบาดของกระท่อมและสารเสพติดที่มีพิชร์ท่อมเป็นส่วนผสม

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงด้านเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงโดยทดสอบใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง นำผลการคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟารอนบาก (Cronbach alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวบทน่อง และนิยูช่วงวิจัย นำข้อมูลมาประมาณผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแยกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ Independent samples t – test เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova) เมื่อเปรียบเทียบหลักกลุ่ม คณะผู้วิจัยมีประเด็นในการสรุป และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ร้อยละ 60.9 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 15- 19 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 16.8 ปี ร้อยละ 88.3 ของกลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 10.8 นับถือศาสนาอิสลาม กำลังศึกษาในชั้นประถะหนึ่งนั้นคือวิชาชีพ (ปวช.1) ถึงร้อยละ 40.7 ร้อยละ 52.9 มีผลการเรียนดี มีเกรดเฉลี่ย 2.6 ขึ้นไป ร้อยละ 57.5 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมา ร้อยละ 20.9 อพยุทธ์พักหรือบ้านเช่า

1.2 ข้อมูลครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ร้อยละ 77.2 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีเพียงร้อยละ 0.2 ที่บิดามารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 73.6 อยู่ด้วยกันอย่างร่วนรื่นและมีเพียงร้อยละ 0.4 ที่ทะเลาะกันบ่อยอาชีพของบิดา ร้อยละ 38.2 ทำธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง รองลงมา r้อยละ 31.7 เป็นเกษตรกร ส่วนอาชีพของมารดา r้อยละ 32.9 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง รองลงมา r้อยละ 31.7 เป็นเกษตรกร ร้อยละ 65.8 มีรายได้จากการค้าเพียงพอและมีเงินเก็บ

ส่วนที่ 2 การรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้พิษกระท่อน

รายงานในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีระดับการรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้ พิษกระท่อน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านพบ ดังนี้

2.1 การรับรู้ผลผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้พิษกระท่อนระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือ การใช้พิษกระท่อนปริมาณมากเป็นอันตรายต่อชีวิต รองลงมาคือการใช้พิษกระท่อนเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้พิษกระท่อนเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมั่ว sex

2.2 การรับรู้ผลผลกระทบด้านจิตใจและการรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้พิษกระท่อนโดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือเมื่อใช้พิษกระท่อนแล้วทำให้ออกเหงื่อคลื่นสะเทือนหัวใจ รองลงมาคือเมื่อใช้พิษกระท่อนทำให้เกิดอารมณ์แปรปรวน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการใช้พิษกระท่อนเพื่อทดสอบความเครียด

2.3 การรับรู้ผลผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้พิษกระท่อนระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้พิษกระท่อนอาจทำให้สถานศึกษาเดือดเดิน รองลงมาคือการใช้พิษกระท่อนอาจทำให้เกิดปัญหาในการครอบครัว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้พิษกระท่อนเป็นที่รังเก็บของสังคม

เมื่อเปรียบเทียบตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้พิษกระท่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ผลการเรียน และที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ได้แก่ เพศ ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้พิษกระท่อนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ศาสนา ขณะที่เรียนพักอาศัยอยู่กับ สถานภาพการครองเรือน บิดามารดา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดาและรายได้จากการค้า

ส่วนที่ 3 การรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อนเป็นส่วนผสม

รายงานในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีระดับการรับรู้ผลผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อนเป็นส่วนผสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านพบ ดังนี้

3.1 การรับรู้ผลผลกระทบด้านร่างกายจากการใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อนเป็นส่วนผสมอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิษกระท่อนเป็นส่วนผสมปริมาณมากเป็นอันตรายต่อชีวิต รองลงมาคือการใช้สารเสพติดที่มี

พิชกระท่อนเป็นส่วนผสมเป็นประจำเป็นอันตรายต่อร่างกาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการมั่ว sex

3.2 การรับรู้ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์จากการใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการประสาทหลอน ร่องลงมาคือผู้ที่ใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมเป็นประจำจะมีอาการซึมเศร้า หุจุดหจิค ไม่ให้จ่าย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมเพื่อช่วยลดความเครียด

3.3 การรับรู้ผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมจากการใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือการใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมอาจทำให้สถานศึกษาเสื่อมเสียง ร่องลงมาคือ การใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือการใช้จ่ายสารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของครอบครัว

เมื่อเปรียบเทียบตามข้อมูลส่วนบุคคลพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ รายได้ของครอบครัว ปัจจัยที่มีผลให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลการเรียนที่ผ่านมา และปัจจัยที่มีผลให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ เพศ ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ผลกระทบจากการใช้สารเสพติดที่มีพิชกระท่อนเป็นส่วนผสมไม่แตกต่างกันได้แก่ อายุ ศาสนา ขณะที่เรียนพักอาศัยอยู่กับ สถานภาพการครองเรือนบ้านเลขที่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อารச์พ่องบิคากแลมนารดา นอกจากนี้ไม่แตกต่าง

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิชกระท่อนอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือดึงใจเรียนและดึงเป้าหมายว่าไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด ร่องลงมาคือ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ และรู้จักการใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมที่มีประโยชน์

เมื่อเปรียบเทียบตามข้อมูลส่วนบุคคลพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิชกระท่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ รายได้ของครอบครัว ปัจจัยที่มีผลให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ชั้นปีที่เรียน และปัจจัยที่มีผลให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ เพศ ผลการเรียน นอกจากนี้ไม่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- สำหรับวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอื่นๆ ควรมีการจัดกิจกรรมการรณรงค์ การใช้สารสนเทศของนักเรียนอาชีวศึกษาย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เช่น นิการจัดตั้งกลุ่มหรือชุมชนคือด้านการใช้สารสนเทศเพื่อให้เกิดค่านิยมคือด้านการใช้สารสนเทศในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนเพศชาย กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน กลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา กลุ่มนักเรียนที่เพิ่งเข้าใหม่วิทยาลัย จัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้เด็กได้แสดงออกทางค้านต่างๆตามความสนใจ เพื่อสร้างภูมิพลังที่ดี

- สำหรับคณะผู้วิจัยในฐานะพยาบาลศูนย์บำบัดรักษาระบบทดลองการนำผลการวิจัยไป เผยแพร่บุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุขที่รับผิดชอบงานด้านยาเสพติด เพื่อเป็นแนวทางวางแผนป้องกัน แก้ไขการแพร่ระบาดของพิษกระท่องและสารเสพติดที่มีพิษกระท่องเป็นส่วนผสมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการหัวข้อครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการใช้พิษกระท่องและสารเสพติดที่มีพิษกระท่องเป็นส่วนผสมของเยาวชนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์กับพฤติกรรมการป้องกันตนเองของเยาวชน ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา